

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 11.1 a och 11.1 d.3 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT L 297, 1996, s. 1) och artikel 14.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1432/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på erkännande av producentorganisationer och förhandserkännande av producentgrupper (EGT L 203, 2003, s. 18), jämförda med artikel 3.1 a i rådets förordning (EG) nr 1182/2007 av den 26 september 2007 om särskilda bestämmelser för sektorn för frukt och grönsaker, om ändring av direktiven 2001/112/EG och 2001/113/EG och förordningarna (EEG) nr 827/68, (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96, (EG) nr 2826/2000, (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 318/2006 och om upphävande av förordning (EG) nr 2202/96 (EGT L 273, 2007, s. 1) och artikel 2 a i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EGT L 270, 2003, s. 1)
 - Konungariket Spanien gör gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 11.1 a i rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller producentorganisationen Tilla Huelva. Kommissionen fann nämligen att tre av medlemmarna i den organisationen inte uppfyllde villkoret om att vara en "producent" och att bestämmelserna i artikel 11 i förordning nr 2200/96 om krav på demokratisk kontroll därför inte hade iakttagits, trots att organisationen alltid har bestått av producenter och således uppfyller kraven enligt bestämmelserna om demokratisk kontroll i artikel 11.1 d.3 i förordning 2200/96 och artikel 14 i kommissionens förordning 1432/2003, jämförda med artikel 2 a i förordning 1782/2003.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 52.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EGT L 347, 2013, s. 549)
 - Konungariket Spanien gör gällande att metoden att använda en schablonmässig bedömning för att ålägga en finansiell korrigerings för Andalusien strider mot nuvarande artikel 52.2 i förordning nr 1306/2013 (som har ersatt artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005) och mot riktlinjerna för utvärdering av budgetkonsekvenserna, som finns intagna i dokument VI/5330/97. Den ålagda schablonmässiga korrigeringen är rättsstridig och i vart fall oproportionerlig. Kommissionen borde ha infört en engångskorrigerings i de fall där det faktiskt fanns brister. Alternativt borde den schablonmässiga korrigeringen ha varit 5 %.

Talan väckt den 20 april 2017 – Campine och Campine Recycling mot kommissionen

(Mål T-240/17)

(2017/C 202/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Campine NV (Beerse, Belgien) och Campine Recycling NV (Beerse) (ombud: advokaterna C. Verdonck, S. De Cock och Q. Silvestre)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— fastställa att talan kan tas upp till prövning,

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i Europeiska kommissionens beslut av den 8 februari 2017 (C(2017) 900 final) angående ett förfarande enligt artikel 101 FEUF (det angripna beslutet), såvitt det däri fastställs att sökandena åsidosatt artikel 101 FEUF,
- i andra hand, ogiltigförklara artikels 2 i det angripna beslutet såvitt det påför sökandena böter till ett belopp på 8 158 000,00 euro och nedsätta bötesbeloppet i enlighet med vad som framgår av talan,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Genom den första grunden åberopar sökandena ett flertal processuella invändningar, däribland avseende motiveringskyldigheten vid fastställandet av bötesbeloppet och i synnerhet avseende behovet av att justera böterna enligt punkt 37 i riktlinjerna för beräkning av böter⁽¹⁾ och procentsatsen av den höjning som tillämpats. Sökandena har även gjort gällande att kommissionen åsidosatte deras rätt till försvar, deras rätt att höras och principen om god förvaltning genom att inte uppge att den hade för avsikt att tillämpa en höjning enligt punkt 37 i riktlinjerna för beräkning av böter i meddelandet om invändningar eller något kompletterande meddelande om invändningar. Klaganden har även åberopat att kommissionen åsidosatte motiveringskyldigheten, samt principerna om rättssäkerhet, likabehandling och proportionalitet genom att höja det bötesbelopp som sökandena påförts med 10 procent med stöd av punkt 37 i riktlinjerna för beräkning av böter, och tillämpade denna enhetliga höjning på samtliga företag som deltagit i den påstådda överträdelsen, utan att beakta den omständigheten att sökandenas individuella deltagande skilde sig avsevärt från andra inblandade företags.
2. Genom den andra grunden har sökandena gjort gällande att det angripna beslutet är felaktigt såvitt det inte kunde styrkas däri att sökandena åsidosatt artikel 101 FEUF. Sökandena har åberopat, dels, att det angripna beslutet är behäftat med en felaktig bedömning avseende bevisningen, dels att bevisningen inte kunde styrka det angripna beslutets slutsats att sökandena deltog i den överträdelse som fastställts i artikel 1 i nämnda beslut.
3. Genom den tredje grunden har sökandena i andra hand gjort gällande att, för det fall att tribunalen skulle finna att sökandena tagit del i något avtal eller förfarande som inneburit en överträdelse av artikel 101.1 FEUF, har artikel 23.3 i förordning nr 1/2003⁽²⁾ och riktlinjerna för beräkning av böter åsidosatts genom en felaktig bedömning av överträdelsen allvar och varaktighet och av de förmildrande omständigheterna, samt att principen om icke-diskriminering åsidosatts vid beräkningen av grundbeloppet.
4. Genom den fjärde grunden har sökandena i tredje hand gjort gällande att, såvitt tribunalen inte ogiltigförklarar det angripna beslutet i enlighet med de processuella invändningar som framgår av den första grunden, ska dessa förfarandefel åtminstone medföra att den höjning av bötesbeloppet som tillämpats enligt punkt 37 i riktlinjerna för beräkning av böter ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 5 maj 2017 – ExpressVPN mot EUIPO (EXPRESSVPN)

(Mål T-265/17)

(2017/C 202/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Förenade kungariket) (ombud: A. Muir Wood, Barrister)